Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

3280

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐν ᾧ τὰ τῶν ἀρχαίων ἔργα ἐν τῇ τῶν Ἑλλήνων
ἀγορᾷ ἐκτίθεται. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τὰ τῶν νεωτέρων
καὶ ζώντων ἀνδρῶν ἔργα ἐκτίθεται.

Δεῖται οἰκίας ἡ Ἀγοραία.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Η ΘΕΙΑ ΚΑΙ ΙΕΡΑ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Ψαλλομένη κατὰ τὴν Δεκάτην πέμπτην τῦ Δεκεμβρίυ.

Ἐρανισθεῖσα μὲν ὑπὸ τῦ Ἱεροσοφολογιωτάτυ Κυρίυ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΡΙΟΥ

Νῦν τὸ δεύτερον τύποις ἐκδοθεῖσα δι' ἀδείας τῆ πρωτοθρόνυ τῦ Παναγιωτάτυ ἡμῶν Δεσπότυ, τῦ Οἰκυμενικῦ Πατριάρχυ Κυρίυ Κυρίυ

ΙΕΡΕΜΙΟΥ

Συνδρομῇ μὲν ἐκ ὀλίγῃ τῦ τιμιωτάτυ Μαργαρίτυ, χατζὴ Μαργαρίτυ γύναρη, ἡ τῶν τιμιωτάτων πραγματευτῶν Αὐταδέλφων κὺρ Ἰωάννυ, ἡ κὺρ Παναγιώτυ Βαρβάτων, καὶ τινων ἄλλων Χριστιανῶν.

Ἐπισασίᾳ δὲ τῦ Πανοσιωτάτυ Ἡγυμένυ τῆς κατὰ τὴν Νῆσον Νάξον Μονῆς τῦ Ἁγίυ Ἐλευθερίυ, Κυρίυ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΒΑΡΒΑΤΟΥ, ὡς ἦν ἡ ἀνετέθη παρ' αὐτῶν χάριν ψυχικῆς ὠφελείας τῶν ἐκεῖ ἐτησίως ἑορταζόντων.

Προσασίᾳ δὲ ποιμαναρχῦντος θείῳ ἐλέει τῦ Πανιερωτάτυ ἁγίυ Παροναξίας Κυρίυ Ἱεροθέυ.

Ἐπιθεωρίᾳ δὲ ἡ ἐπιδιορθώσει Δευτερεύοντος Γερασίμυ Βυζαντίυ.

Ἐν τῷ τῦ Πατριαρχείυ τῆς Κωνσταντινυπόλεως Τυπογραφείῳ. Ἐν Ἔτει ἀωιά. 1811.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ημεῖς οἱ κατὰ τὸν ὑψηλὸν προσκυνητὸν Ὁρισμὸν ἀποκατασχθέντες Συνοδικῶς Προσάταγ τῆς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κωνσαντινοπόλεως Τυπογραφίας δηλοποιοῦμεν ὅτι ἡ παροῦσα ἁσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, Συνοδικῇ ψήφῳ ἐκ πολλῶν παραραμάτων τε ἢ σφαλμάτων ἐκκαθαρθεῖσα, Καὶ ὡς μὴ περιέχουσά τι ἐναντίον τῇ ἁγίᾳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ ἢ τῇ πολιτικῇ διοικήσει, ἀναγινωσκέσθω ἀνυπόπτως παρὰ τοῖς εὐσεβέσι Χριστιανοῖς.

αωιά. Νοεμβρίου ιέ.

Ἱερεμίας Ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσαντινοπόλεως νέας Ῥώμης ἢ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ὁ Ἐκλαμπρότατος ἢ Περίβλεπτος μπεϊζαδὲς Παναγιωτάκης Μέγας Διερμηνεὺς τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας.

Ὁ Φέσου Διονύσιος. Ὁ Κυζίκου Κωνσάντιος.

Ὁ Μέγας Λογοθέτης Ἀλέξανδρος Μάνος.

Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ Κωνσαντῖνος Νέγρης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΡ. 3068
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΙΔΕΡΙΔΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εἰς τὰς Φιλοτιμησαμένας τὴν εἰς τὸ Κοινὸν τῆς βίβλου ἔκδοσιν.

Τῆς πρώτης ἐγὼ τάξεως μετὰ τὸν Ἡσιόδον,
τίθημι τῶν ἐπαινετῶν, ὡς οἶμαι μετὰ λόγου.

Τὰς ἐξ οἰκείας ἀγαθῆς, καὶ Φιλοκάλου γνώμης,
διὰ δαπάνης ὐσμικρᾶς κοινώσαντας τοῖς ὅλοις.

Καὶ δωρεὰν παρέχοντας οἰκείοις τε καὶ ξένοις,
τὴν βίβλον ταύτην, ὅθεν δεῖ σέφεσθαι τοῖς ἐπαίνοις.

Οἷς ἀποδώη Κύριος τὰς ἀμοιβὰς ἀξίας,
λιταῖς Ἱερομάρτυρος καὶ Μητρός του Μαρίας.

Δι' ὧν ἀξιωθείησαν τῆς ἄνω Βασιλείας,
Πατρὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος τῆς θείας Θεαρχίας. Ἀμήν.

Ὁ ταπεινὸς ἱκέτης.

Καλλίνικος.

ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΕ ΚΑΙ ΘΕΟΠΡΟΒΛΗΤΕ ΜΗ-
ΤΡΟΠΟΛΙΤΑ ΣΜΥΡΝΗΣ ΚΥΡΙΕ ΑΝΘΙΜΕ,
Πάτερ ἐν Χρισῷ σεβασμιώτατε.

Ἐκ πολλῶν ἀναντιῤῥήτων λόγων εἰμὶ πεπληροφορημένος ὁ ταπεινότατος δοῦλος τῆς Πανιερότητός σε, πόσον καταχυριεύει τὴν ψυχήν σε ἡ ἀχάθεκτος περὶ τὰ καλὰ ωδὶς, καὶ ἡ πατρικὴ ἀγάπη τῶν ὁπωσδήποτε συντελόντων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν ἀνθρώπων. ἡ νῆσος τῶν Ναξίων, καὶ ἡ πόλις τῶν Σμυρναίων συμμαρτυροῦσι τῷ πράγματος τὴν ἀλήθειαν, κηρύττουσαι πανταχοῦ τὸ πλῆθος τῶν ἀρετῶν σε, ἡ μὲν ὡς πατρὶς διηγουμένη τὸ εὐάγωγον καὶ πρωσηνὲς τῆς παιδικῆς σε ἡλικίας, ἡ δὲ ὡς μάνδρα, ὑπὸ τὴν ποιμαντικήν σε ῥάβδον, ὁμολογοῦσα τὴν τελειότητα τῆς φρονήσεώς σε, καὶ τὴν ἄγρυπνον φροντίδα σε πρὸς σωτηρίαν τῶν ποιμαινομένων. ἐν συντόμῳ ἀφ' ἑκατέρας ὁ λόγος ὑπόπτερος διαφοιτᾷ, καὶ πρὸς πάντας ἀναγγέλλει τὸ μεγαλοφυὲς τοῦ νοός σε, καὶ τῆς γνώμης σε τὸ θεοφιλὲς, ἐξ' ὧν ἀκριβέστατα συναπαρτίζεις τῷ καλῷ ποιμένος τὸν λαμπρότατον χαρακτῆρα, καὶ τὸν περιφανέστατον ὑπογραμμὸν τῆς εὐαγγελικῆς ἀρετῆς.

Ταῦτα πάντα παραχινοῦσι δικαίως ἐμὲ τὸν εὐτελῆ συμπατριώτην καὶ δοῦλόν σε, νὰ προσφέρω πρὸς τὴν Πανιερότητά σε ταύτην τὴν Πανηγυρικὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, τυπωθεῖσαν ἤδη τὸ δεύτερον δαπάνῃ τινῶν Χρισιανῶν, ἐλπίζων ὅτι καὶ διὰ τῆς πρὸς αὐτὸ εὐεργεσίας, ἀναγκαιοτάτης ὅσης, θέλεις ἐπιβεβαιώσει τὴν πρὸς τοὺς συμπατριώτας κοινοτέραν εὐμένειαν. δέξαι δὴ τὴν προσφορὰν ὡς ἐξ αὐτῆς τῆς πατρίδος σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, καὶ μὴ μὲ ἀπαξιώσῃς τῆς ἐλπίδος, καὶ τῆς κατωτάτης τάξεως τῶν εὐτελεστέρων σου δούλων.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιωτάτης Πανιερότητος.

Ταπεινότατος καὶ ὑποκλινέστατος ἱκέτης.
Καλλίνικος.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΠΡΟΟΙ΄ΜΙΟΝ.

Ἐπειδὴ αἱ τῶν Ἁγίων Μνῆμαι ἢ Ἀκολυθίαι, ἀποβλέπυσιν εἰς δόξαν τῦ δοξάσαντος αὐτὺς Κυρίυ ἢ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστῦ· ἢ εἰς ἀρετὴν διεγείρυσι τὺς ῥᾳθύμυς, διὰ νὰ μιμῶνται τὰ θεάρεστα αὐτῶν ἔργα, δικαίως λοιπὸν ἢ πανσόφως ἡ Τῦ Χριστῦ ἡμῶν ἁγία Ἐκκλησία τὴν τύτων ἑκάστυ Ἀκολυθίαν εἰς Τὴν μνήμην αὐτῦ ἀναγινώσκεσθαι ἐθέπισαν, ὡς ἂν Τοῖς Μηναίοις ἐμφαίνεται. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔντισι μέρεσι τῆς οἰκυμένης, οἱ μὲν μᾶλλον, οἱ δὲ ἧττον διὰ τὰ ἑαυτῶν δοξάζονται θαύματά τε ἢ λείψανα, διὰ τῦτο ἢ οἱ μεταγενέστεροι κατὰ μίμησιν τῶν ἀρχαίων ὑμνογράφων, ἔνθα τινὸς Ἁγίυ εὑρίσκεται λείψανον, ἢ κατ' ἰδίαν θαυματεργία τις αὐτῦ ἐνεργεῖται, ἃ διαλείπυσι τροπαρολογῦντες εὐλαβῶς, καί τι πλέον προθέμενοι τῆς ἐν τοῖς Μηναίοις ἐτησίυ Ἀκολυθίας, εἰς τιμὴν τῦ Ἁγίυ ἐκείνυ, καλῶς ποιῦντες. Ὅτι βέβαια ὅπυ λείψανον, ἢ Ναὸς Θεῖος αὐτῦ ἐστὶν, ἐκεῖ δικαίως, ἢ πλέον τῶν ἄλλων τῆς οἰκυμένης μερῶν, ὀφείλεται ἡ Εὐλάβεια εἰς τὸν αὐτὸν Ἅγιον. Πολλὰ δὲ τὰ θαύματα τῦ ἁγίυ Ἐλευθερίυ ἢ ἐν τῇ Νήσῳ Νάξῳ, ὅπυ κεῖται Μονὴ ἢ μέρος τι τῦ λειψάνυ εὑρίσκεται τῦ Ἱερομάρτυρος. Ὠκοδόμηται δὲ ἡ ἱερὰ αὕτη Μονὴ ἐν τῇ ἐρημένῃ Νήσῳ κατὰ τὸ χωρίον Σαγγρὶ λεγόμενον, ὑπό τινος εὐσεβῦς Γεωργίυ, ἐκ τῆς γενεᾶς τῶν Βαρβάτων ἐπικαλυμένων, ἐκ θεμελίων ἀνεγερθεῖσα. ἢ μετερχομένη κατὰ διαδοχὴν εἰς τὺς συγγενεῖς ἐκείνυ τῦ πρώτυ κτίτορος, εὑρίσκεται σήμερον ὑπὸ τὴν προστασίαν ἢ Ἡγυμενίαν τῦ Πανοσιωτάτυ Ἡγυμένυ κὺρ Καλλινίκυ Βαρβάτυ, ὅς τις Φροντίσας ἐξέδωκε τύποις τὴν παρῦσαν ἀκολυθίαν, συνδρομῇ δέ τινι τῦ τιμιωτάτυ κὺρ Μαργαρίτυ, χατζὴ Μαργαρίτυ Γένναρι, ἢ τῶν τιμιωτάτων πραγματευτῶν αὐταδέλφων κὺρ Ἰωάννυ, ἢ κὺρ Παναγιώτυ Βαρβάτων, καί τινων ἄλλων Εὐσεβῶν Χριστιανῶν, ἵνα διανέμηται ἅπασι τοῖς ἑορτάζειν βυλομένοις τὴν ἐτήσιον μνήμην τῦ ἁγίυ Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίυ, ἕ τῇ πρὸς Θεὸν μεσιτείᾳ γένοιτο αὐτοῖς ἐπιτυχεῖν τῆς αἰωνίυ ἢ Μακαρίας ζωῆς.

ΜΗΝΙ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΜΗΝΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΩ ΙΕ'.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ παρόντα Στιχηρὰ, εἰς ς'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὦ τῆ παραδοξῃ Θαύματος.

Ὦ Τῆ παραδόξῃ Θαύματος, ὁ Εὐανθίας Καρπὸς, τῷ Θεῷ προσενήνεκται, ἀτελεῖ ὢν σώματι, Ἱεράρχης παντέλειος, ἀλλὰ καὶ Μάρτυς Φρικταῖς αἰχίσεσι. Διὸ σεφάνοις διπλοῖς κατέσεψε, Χριστὸν ὁ Κύριος, ὅσοι δῆλε γνήσιε, αὐτῷ εἰπὼν, δεῦρο συγκοινώνει μοι τῆς Βασιλείας μου.

Ὄντως Ἀποστόλων γέγονας, ὥσπερ Χριστῷ χρόνῳ ἐγγύς, ὅτω μάκαρ ὢν βίωτε, καὶ τῇ πίστει ὅμοιος, τὰ τῆς πλάνης σεβάσματα, πανσόφοις λόγοις, κατασρεψάμενος, καὶ Εὐσεβείας σύλος γενόμενος· ὧ σοὶ κραυγάζομεν, χαίροις Ἐλευθέριε, καὶ νῦν ἡμᾶς, ἕδρασον πρεσβείαις σου, ἐπὶ τῷ Φόβῳ Χριστοῦ.

Ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ Φρόνημα, καθυποτάξας Χριστῷ νῷ, τῷ Χριστῷ καλλιέρημα, σεαυτὸν προσήγαγες, καὶ ἀμώμητον σΦάγιον, Φρικταῖς βασάνοις, ἀθλήσας ἔνδοξε, καὶ νῦν τῷ Θρόνῳ, αὐτοῦ παρίσασαι· Χριστὸς δεομένους σου, πάσης περισάσεως ἐλευθερῶν. Καὶ γὰρ ἐλευθέριον, κλῆσιν ἐπλούτησας.

Ἕτερα ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Σκεῦος ἱερώτατον, Πνεύματος θείου γεγένησαι, τὴν Ψυχὴν καθηράμενος, παθῶν ἱερώτατε, ἔνθα χρίσμα θεῖον, ἅγιον ἐδέξω, Ἀρχιεράρχης γεγονὼς, καὶ ποδηγέτης Λαοῦ θεόΦρονος, καὶ Μάρτυς ἀπαράτρωτος, τοῦ δι' ἡμᾶς πάθη Φέροντος, καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος, ἀθλητὰ Ἐλεύθέριε.

Σώματος ἠλόγησας, αἰκιζομένου ταῖς μάστιξι, καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος. Τὸν νοῦν γὰρ προσήλωσας, ἀνεικάστῳ πόθῳ, τῷ ὡραιοτάτῳ, κάλλει τοῦ Θεοῦ ἐρασθεὶς Οὗ τῷ γλυκείῳ ἐτρώθης ἔρωτι, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων ἀγλάϊσμα, ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, πρεσβευτὰ τῶν Ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς

Καλῶς τὸν ἀγῶνάσε, τεθεαμένη τελέσασα, ἡ καλῶς σε κυήσασα, τὸν ἴσον ποθήσασα, διανῦσαι δρόμον, σοὶ περιπλακεῖσα, μέσον τῶ σχάμματος Σοφὲ, καθάπερ Δάμαλις ἀποσφάττεται· μεθ' ἧς ἐκδυσωπῶμένσε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, τὸν Σωτῆρα ϗ Κύριον, ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα. ἦχος πλ· β'.

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν, ϗ Ἀθλοφόρων κλέος, Δογμάτων ἀληθείας, ϗ Ἐκκλησίας Προσάτην εἰδότες σε, συνελθόντες Ἐλευθέριε, χρεωσικῶς εὐφημῶμένσε λέγοντες. Χαίροις ὁ τῆς Ἠπείρω Ποιμήν, ϗ ἄδυτος Φωσήρ, ϗ κράτος, ϗ σερέωμα· Χαίροις Χρισὸν ὃς ἠγάπησας, ϗ τὰ τῶν Τυράννων Φόβητρα, μυκτηρήσας ὡς παίγνια· Χαίροις αἰκιζομένω ποικίλως ὠν βασάνοις, τῶ σῶ μὴ φεισάμενος σώματος, ὡς ἀλλοτρίω. Διὸ παμμάκαρ βοῶμόν σοι, ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Χρισὸν τὸν Θεὸν, ἀδιαλείπτως πρόσηθι, τῶν πισῶς ἐπιτελόντων, τὴν σεβάσμιον, ϗ πανένδοξον Μνήμην σω.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός

Σπήλαιον εὐτρεπίζω. ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον Φέρωσα Χρισόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχω, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγω πράξεως ἡμᾶς τὲς Γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλῶντες μαρτυρεῖ τε Θαῦμα τὸ Φρικτόν· ϗ Μάγοι ἐκ Περσίδος, Χρυσὸν ϗ Λίβανον ϗ Σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσαγάγετε· Ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένω Μητρὸς, ὅνπερ ϗ κύψασα, δωλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, ϗ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης; ὁ λυτρωτής μω ϗ Θεός.

Εἴσοδος· Φῶς ἱλαρόν· ϗ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσαι. Γῆρας γὰρ τίμιον, ὁ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐσι Φρόνησις Ἀνθρώποις, ϗ ἡλικία Γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεσος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, ϗ ζῶν μεταξὺ Ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ Σύνεσιν αὐτῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ Ψυχὴν αὐτῦ. Βασκανία γὰρ Φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, ϗ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνως μακρούς. Ἀρεσὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ Ψυχὴ αὐτῦ· Διὰ τῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσω πονηρίας. Οἱ δὲ Λαοὶ ἰδόντες, ϗ

μὴ

μὴ νοήσαντες, μηδὲ θάντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιῦτον, ὅτι χάρις ϗ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτῦ, ϗ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙκαίων Ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεῦ, ϗ ὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, ϗ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν ϗ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει Ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν Ἀθανασίας πλήρης, ϗ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτὺς, ϗ εὗρεν αὐτὺς ἀξίυς ἑαυτῦ· Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτὺς, ϗ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτὺς, ϗ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψυσι, ϗ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμῦνται· Κρινῦσιν ἔθνη, ϗ κρατήσυσι λαῶν, ϗ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσυσιν ἀλήθειαν, ϗ οἱ Πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενῦσιν αὐτῷ. Ὅτι χάρις ϗ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτῦ, ϗ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτῦ.

Προφητείας Ἡσαΐυ τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΤΑδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, ϗ συναχθήσονται Ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τὶς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, Τὶς ἀκυσὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν Τὺς Μάρτυρας αὐτῶν, ϗ δικαιωθήτωσαν ϗ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες, ϗ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς, ϗ παῖς ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε ϗ πιστεύσητέ μοι, ϗ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμί. ἔμπροσθέν μυ ὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, ϗ μετ' ἐμὲ ὐκ ἔσται. ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς, ϗ ὐκ ἔστι πάρεξ ἐμῦ ὁ σώζων· Ἐγὼ ἀνήγγειλα ϗ ἔσωσα· ὠνείδισα, ϗ ὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, ϗ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός. ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, ϗ ὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μυ ἐξαιρύμενος. Ποιήσω, ϗ τὶς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ῥυσάμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Εἰς τὴν λιτήν. ἦχος ά.

Ὦ Γῶν Φρικτῶν ϗ νεανικῶν συ ἀγώνων, Ἐλευθέριε ἀοίδιμε. Σὺ γὰρ ἐπὶ Κραββάτυ ἠνθρακωμένυ ἁπλωθεὶς, ϗ Ἰχθύος δίκην ἐν Τηγάνῳ βληθεὶς, ϗ πάλιν ἐν χαλκῇ καταχλεσθεὶς Καμίνῳ, τῦ παμφλάζοντος κάτωθεν

τωθαν πυρὸς, εὐψυχοτάτῳ λογισμῷ ὑπήνεγκας τὴν παμφάγον δύναμιν. Ὅθαν τῷ Θεῷ σε δοξάζοντος, δι' ὃν ταῦτα ἔπασχες, ἀβλαβὴς ἐν ἅπασιν, ὡς οἱ πάλαι Παῖδες διέμεινας. Ἐνήργει γὰρ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἐν σοὶ, καὶ διὰ σοῦ τὰ παράδοξα, πρὸς σωτηρίαν τῶν Ἀνθρώπων, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος. Ἐξ ἐλευθέρας ἀληθῶς, τῆς ἄνω γενόμενος Ἱερουσαλὴμ Θεόφρον, ἐκεῖθεν πρακτικῶς ἐπλάτυνας, σὺν τῇ κλήσει, καὶ τρόπον ἐλεύθερον. Ταύτης ἦν καὶ ἡμᾶς γενέσθαι, ἐκτενῶς τὸν Χριστὸν δυσώπει, Ἀθλητὰ ἱερώτατε.

ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Ἱεραρχίας σου ὅσιε Πάτερ, τὴν Στολὴν ἐφοίνιξας ταῖς ῥοαῖς τῶν Αἱμάτων σου. Ἐν μέσῳ δὲ τῷ Σταδίῳ ἀνδρικῶς τελειωθέντα ἰδοῦσά σε, ἐπιπεσοῦσα ἠσπάζετο τὸ γλυκὺ τέκνον, ἡ καλῶς γεννήσαμένη καὶ θρεψαμένη σε. Διὸ καὶ τιμηθεῖσα τῷ ξίφει, εἰς οὐρανίους θαλάμους μετὰ σοῦ συνεισῆλθεν. Ὦ μακαρίας Μητρός· ὢ Μαρτύρων ἱερῶν, οὓς ἐθήλασας μάκαρ Ἐλευθέριε, καὶ τῆς Φύσεως τὸν Πλάσην ἐπέγνως. Σὺν αὐτῇ οὖν πρέσβευε, ἐλεηθῆναι τὰς Ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος πλ. β'.

Ἱερεχίας Κανὼν καὶ ἀθλήσεως Τύπος, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Καὶ γὰρ τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, πράξεσι καὶ λόγοις ἀποστολικῶς ἐποίμανας, ἱερουργήσας ἀόκνως τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον. Συλληφθεὶς δὲ τοῖς μιαιφόνοις, ἐν αὐτῷ τῷ διδάσκειν, ὡς Πρόβατον ἐπισφαγὴν ἑλκόμενος, χριομιμήτως ἠκολούθης, οὐκ ἐρίζων οὐδὲ κραυγάζων· θύχόμενος δὲ μᾶλλον ὑπὲρ αὐτῶν, τοῦ λαβεῖν ἐπίγνωσιν, καὶ σῶσαι τὰς Ψυχὰς αὐτῶν.

Δόξα. ἦχος πλ. δ'.

Φερωνύμως ἐκλήθης Ἐλευθέριος πανεύφημε. Τοὺς γὰρ δεσμοῖς ἀγνοίας πεπεδημένους, καὶ σκότῳ πλάνης τῆς εἰδωλομανίας ἀφρόνως προσανέχοντας, συμπαθείᾳ γνώμης ἐλευθερίας ἠξίους. Διὸ καὶ ταῖς Προσευχαῖς σου, τὸν στρατηλάτην Φίλιππα, καὶ τὸν ἔπαρχον Κορέμμονα, τὸν τοῦ δεινοῦ χαλκουργήματος ἐφευρετὴν, σὺν μυρίοις ὅσοις, τῶν βρόχων ἐξαρπάσας, τῶν πονηρῶν Δαιμόνων, συνάθλους καὶ Μάρτυρας, τῷ Βασιλεῖ προέπεμψας τῶν ἁπάντων. Καὶ νῦν ἡμῖν δώρησαι πρεσβείαις σου, Ἁμαρτιῶν τὴν λύσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης

πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως. Εἰς τὸν Στίχον, σιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. α. Χαίροις Ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Δεῦτε πνευματικῶν Ἀδελφοὶ, ἐπαπολαύσωμεν Χαρίτων ἑτήσιον, τὴν Μνήμην Ἐλευθερίου, ἐπιτελοῦντες πιστῶς, τοῦ λαμπροῦ Ποιμένος, καὶ ὐμνομάρτυσι. Καὶ γὰρ ἀμφοτέρωθεν, ἀπαστράπτει ὡς Ἥλιος Ἱεραρχίᾳ καὶ Ἀθλήσει κοσμούμενος, ζοφον ἅπαντα, τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων. πάντας ἐπισκεπτόμενος, ἐλαύνει ἑκάστοτε, καὶ ταῖς χυθείσαις ῥᾳσώνην, ἐπὶ τὸ τίκτειν χαρίζεται, Χριστοῦ ὢν θεράπων, τοῦ τὰ ἔνδοξα ποιοῦντος, καὶ τὰ ἐξαίσια.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις Αὐλωνητῶν ὁ Ποιμὴν, ὁ κατὰ Παῦλον, διαπρέψας τοῖς τρόποις σου, καὶ πάσῃ τῇ ὑφηλίῳ, μέγας Φωστὴρ ἐκ Δυσμῶν, νοητῶς ἐκλάμψας Ἐλευθέριε· Χριστῷ γὰρ τῷ ἔρωτι, σὺ τρωθεὶς διὰ πίστεως· τοῖς μὲν Εἰδώλοις, νεῦμα σέβας ἐλκόμενος, ὁ κατέπτηξας, τὰ ὁρώμενα δαίματα· ὕπτιος δὲ ἁπλούμενος, ἀνθράκων ἐς Κράββατον· καὶ ἐν Τηγάνῳ δὲ αὖθις, διὰ Χριστὸν ἐξοπτώμενος, τρυφὰς ἐλογίζου, καὶ τὸ πῦρ καὶ τὰς στρεβλώσεις, καὶ πᾶσαν βάσανον Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ Κέδρος.

Οὕτως ὁ θαυμασίων Θεὸς, ἐθαυμασώθη καὶ ἐν σοὶ Ἐλευθέριε. ὁ Φίλιξ Θηρὸς γὰρ δίκην, ἀποσαλεὶς ἐπὶ σὲ, σοὶ προσβλέψας μόνον, πρὸς σὸ γέγονε. Φρικτὸν δὲ ὁ Ἔπαρχος, τῷ Τυράννῳ μιχάνημα, ὑποθέμενος, αὐΦνης ὠΦθη σὸν θήραμα· καὶ τὸν Κλίβανον, εἰσιὼν ἀνεβόα σοι Ἅγιε σὺ ἐνίσχυσον, καμὲ ὡς τὸν Φίληκα, ἵνα Φλογὸς τῆς προσκαίρου, καταΦρονήσας ὁ θάλαμος, τὸ πῦρ τῆς Γεέννης, ὑπεκΦύγω σαῖς πρεσβείαις, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον·

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετανασὰς θείᾳ δυνάμει, τὴν τῶν ζώων ἀγριότητα ἐτιθάσευσας τῷ λόγῳ σου· καὶ νῦν εἰς τὸ ὕψος τῶν οὐρανῶν μετὰ τῶν Ἀγγέλων συνδιαιτώμενος, καταπραΰνον ἐΦ' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς τὸν θυμὸν τῆς θείας δικαιοσύνης. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ πῶς ἐκΦευξόμεθα τὴν ἔνδικον μισθαποδοσίαν τῆς παραβάσεως! γενοῦ μεσίτης εἰς Θεὸν, πλέων ἡμῖν παρεχόμενος τὸν βασιλέα τὸν ἁπάντων, καὶ σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε τοὺς ἀπανταχοῦ τελοῦντας τὴν μνήμην σου, καὶ τοὺς ἐν τῇ Νήσῳ Νάξῳ κατὰ τὸν σεπτὸν Ναὸν ἐξαιρέτως δο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ξολογοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ Φάτνη, τὸ Σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀληθεια ἦλθεν, ἡ σκιὰ παρέδραμε, ἡ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, ἡ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεᾶται, σὺν τῇ Εὔᾳ κράζοντες· ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. ά. Τὸν Συνάναρχον λόγον.

Ἱερέων ποδήρει κατακοσμούμενος, ἡ Αἱμάτων τοῖς ῥείθροις ἐπισαζόμενος, τῷ δεσπότῃ σου Χριστῷ μάχαρ ἀνέδραμες, Ἐλευθέριε σοφὲ, καθαιρέτα τοῦ Σατᾶν· Διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακαρίαν σου Ἄθλησιν.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, Καθίσματα· Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως.

Σοῦ τὸν Σωτῆρα ὁλικῶς ἀγαπήσας, τὸν ἐν τῷ ξύλῳ διὰ σὲ τανυσθέντα, τοὺς τυραννοῦντας ἤνεγκας στερρῶς, Πλάνην τὴν καχέκτορον, νενεκρωκὼς ἀποκλίνας Ὦ θεῖον Ἐλευθέριε, ἡ αὐτός σε δοξάζει, ἐν Οὐρανοῖς ἀξίως, ἡ ἐν γῇ. Διὸ ἡ σκέποις, τοὺς σὲ ἑορτάζοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό. ἡ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ἀεὶ Θεοτόκε, τὰς δυνασείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐσασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ. Σοὺς γὰρ Δούλους σῴζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἕτερον ἦχος ά. τὸν Τάφον σου Σωτῆρ.

Ἐκπλήττει πάντα νοῦν, τῶν Μαρτύρων τὸ Θαῦμα· πῶς ἴσχυσεν ἡ σὰρξ, ἐνεγκεῖν Φρικτὰ πάθη. Ἐν πᾶσι δὲ διέπρεψας, σὺ στερρὲ ὡς τις ἄσαρκος Ἐλευθέριε, ἰσχὺν λαβὼν ἀπὸ ὕψους, κατευμενεθεὶς, τῶν δριμυτάτων βασάνων. Διό σε δοξάζομεν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάσησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, ἡ πταισμάτων ἡ θλίψεων σὺ γὰρ πέφυκας Ἁμαρτωλῶν Σωτηρία, ἡ Βοήθεια, ἡ κραταιὰ Προστασία, ἡ σῴζεις τοὺς

Δούλους

Δόξα σε.

Ἕτερον, μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Θείας πίσεως.

Πᾶσαν ἀΰφανας, Ἱερωσύνῃ, ϗ σῷ Αἵματι, τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ τὸ Χρίσμασοι δέδοται, ϗ τὸ σὸν Αἷμα ἀν ταύτῃ ἐξέχεας· Παύλε μέτοχε, Χριςὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. ϗ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας Φύσεως, ἐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἀν τῇ Γασρί σε· ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκε Φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Εἶτα, τὸ ά. Ἀντίφωνον τῶ δ΄. Ἦχε.

Προκείμενον ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει, ϗ ὡσεὶ Κέδρος ἡ ἀν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

σίχος· Πεφυτευμένος ἀν τῷ οἴκῳ Κυρίε, ἀν αὐλαῖς οἴκε Θεε ἡμῶν.

τὸ, πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ἐκ Ἱεραρχην ὁ ν΄. Ψαλμός.

Δόξα, ἦχος β΄. ταῖς τε Ἱεράρχε· ϗ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκε.

Εἶτα σίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα Ἔλεός σε. Ἰδιόμελον.

Ζήτει ἀν τῇ λιτῇ οἷον βύλει. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σε.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Ἐλέει ϗ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκε, ἐκ ς΄. ϗ τε Ἁγίε, ἐκ ή.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκε. Ὠδὴ ά. ἦχος ά. ὁ Εἱρμός.

Ὠδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμασὰ τέρατα, Βραχίονι ὑψηλῷ, ϗ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδόξασαι. Δίς.

Σοφίας τὴν Ἄβυσον, ἡ τετοκεῖα, σαγόνας Σοφίας μοι, Πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατάπεμψον, ὑμνολογῆσαι τῶν Χαρίτων σε τὸ πέλαγος.

Ὑμνῶσε πανύμνητε, ἣν ἀνυμνῶσιν, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κυήσασαν, τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ· ὅτι δεδοξασαι.

Ὁ Κανὼν τῶ Ἁγίε, ε΄ ἡ Ἀκροσιχίς Θεῖον Ἐλευθέριον τιμάω. Πάτερ.

ἦχος πλ. β΄. Ὡς ὢν Ἡτείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ.

Θρόνῳ τῆς δοξης Κυρίε παρεσηκὼς, σὺν Ἀγγέλων ταγμασιν, Ἐλευθέ-

ριε

ριε σοφὲ, Τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε ἀεὶ, ἐλευθέρωσον παθῶν. Ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἐκλελεγμένος ἐκ βρέφους σὺ τῷ Θεῷ, ἀνετέθης ἔνδοξε, ὥσπερ πάλαι Σαμουὴλ, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι χριθεὶς, ὡς σοφὸς Ἀρχιερεὺς, Λαὸν ἐποίμανας.

Ἱερεργὸς Μυστηρίων Τῶν τοῦ Χριστοῦ, γεγονὼς ἐλάμπρυνας, τὴν Στολὴν τὴν Ἱερὰν, Μαρτυρίου Αἵματι σοφὲ, ὃν Σταδίῳ καρτερῶς ἀγωνισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, Θεὸς Λόγος Πάναγνε, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σεσάρκωται διὸ, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Στερεωθήτω ἡ Καρδία μου, τῇ Ἐλπίδι Χριστὲ τῶν Ἁγαθῶν σου. Ἵνα ἀπαύστως μετ' ᾠδῆς, τὸν ὕμνον ἀναμέλπωμεν. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς γὰρ, πλὴν σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Δίς.

Ὁ Οὐρανὸς ὁ καθαρώτατος, τοῦ Βασιλέως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς, καὶ εὐῴδης Παράδεισος, ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν, ἡ Θεοτοκος ὑμνείσθω μοι.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὕπαρξιν, παραγαγόντα λογικὴν, Φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυτρούμενον, Βροτοὺς Παντευλόγητε.

Τοῦ Ἁγίου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νοὸς σεβάσμιον Σοφὲ, ὁπλισάμενος χαίρων, τὴν ὁδὸν διανύεις, τοῦ Μάρτυρίου σαυτὸν, ἐθελουσίως προδοὺς, τοῖς ζητοῦσι, Μάρτυς Ἱερώτατε.

Ἐκ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα λαβὼν, τῆς Σοφίας τὸν πλοῦτον, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν Ἀποστόλων σοφὲ, σαγήνῃ μαρτυρικῇ, σαγηνεύων, Λαοὺς πρὸς Εὐσέβειαν.

Λαμπρύνας θείαις Ἀρεταῖς, τὴν Ἀρχιερωσύνην, λαμπροτέραν εἰργάσω, τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν, Αἱμάτων καρτερικῶς, ἀναθλήσας, Μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Ἐκπλήττομαι νοῦν καὶ ἀκολῶ, τὸ Μυστήριον ὄντως, τῆς λοχείας σου Κόρη. Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις Ἀειπάρθενος.

Κάθι-

Κάθισμα. Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐλεύθερον τὸν νοῦν, ἐκ παθῶν κεκτημένος, ἐγένου τῷ Θεῷ, γνησιώτατος Δοῦλος, καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας, τοὺς καλῶς σοι πεισθήσαντας. Ἐναθλήσας δε, ὡς Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, Ἐλευθέριε, διπλοῦν ἐδέξω τὸ σέφος, πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότου Δοχεῖον, ἀνάξησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς Ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, Ἁμαρτωλῶν Σωτηρία, καὶ Βοήθεια, καὶ χρηματὰ Προσασία, καὶ σώζεις τοὺς Δούλους σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων, Προφήτα Ἀββακοὺμ, τὴν τοῦ λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν· ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθείσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Δίς.

Θανάτου μὲν αἰτία, ἡ Εὔα τοῖς βροτοῖς, συμβουλίᾳ Ὄφεως, γεγένηται ἀγνή. Σὺ δὲ Παρθένε τεκοῦσα Λόγῳ τὸν Λόγον, Ἀθανασίας καὶ Ζωῆς Πρόξενος ὤφθης. Ὅθεν ἐπαξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ἐν Πνεύματι Προφῆται, προεῖδόν σε Ἁγνή· Ὄρος Πύλην Τράπεζαν, ἁγίαν Κιβωτὸν, Λυχνίαν Θρόνον ζωῆς, σάμνον καὶ Κλίνην· Θεοῦ Μητέρα ἐν συμβόλοις σε δηλοῦντες, ὧν ἡμεῖς ὁρῶμεν τὴν ἔκβασιν.

Τοῦ Ἁγίου. Χριστός μου δύναμις.

Ὑπῆρξε πρότερον, καταχαυχώμενος, ὁ πανώλεθρος Δράκων, ἀλλ' ἀναιδὴς, ἥλεγκται ὁ ἄθλιος, τοῦ Ἱεράρχου τοῖς ποσὶν, ἐν σαδίῳ συμπατούμενος.

Θωρακισάμενος, Σταυρῷ τὴν δύναμιν, Ἱερώτατε Μάρτυς ὡς νικητὴς, ἄρισος εἰσέδραμες, ἐν πυριφλέκτῳ Κραββάτῳ, ὡς ἐν δρόσῳ ἀγαλλόμενος.

Ἐπὶ τοῦ σχάμματος, ἐξὼς διήλεγξας, τοῦ Τυράννου τὸ Θράσος εἰδωλικῶν, Μάρτυς τροπωσάμενος, Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ, ἀνδρικῶς ἀγωνιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων ἄκουσον, ἐμῆς δεήσεως, Παναγία Παρθένε· σὺ γὰρ ἐλπὶς, πάντων καὶ βοήθεια, τῶν ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἐκτενῶς προσκαλουμένων σε.

Ὠδὴ

Ὠδὴ έ. ὁ Εἱρμός.

Τὸ Φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, Φῶς τὸ ἀπρόσιτον τοῖς ὀρθρίζουσιν, ἐπὶ τὰ Κρίμματα τῶν Ἐντολῶν σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δίς.

Ὡς Κιβωτὸς σεμνὴ Ἁγιάσματος, καὶ ὡς πυρίμορφος Θρόνος ἅγιος, καὶ ὡς Παλάτιον ἡγιασμένον, Δέσποινα ἐχώρησας, Θεὸν παντοκράτορα.

Μήτηρ ἀπειράνδρως ὠν Παρθένοις, σὺ αὖθις Παρθένος δὲ, ὠν Μητρᾶσι μόνη Πάναγνε ἀῤῥήτως ὡ ῤθης. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν Φύσεις ἀμείβοντα.

Τῇ Ἁγίᾳ. Τῷ Θεῷ Φέγγος σου Ἀγαθέ.

Ἰδὼν τὸ εὔτονον ὁ Χριστὸς, καὶ ἀκαταγώνιστον ὄντως, τῆς Καρτερίας σου Πάνσοφε, σοὶ ὡς τῷ Προφήτῃ τροφὴν ἐράνιον, ἐκπέμπει δι' Ὀρνέων, σὲ ἐνισχύουσαν.

Οὐδαμιάσασα ἡ σεμνὴ, καὶ ἱερωτάτη σου Μήτηρ, τὴν τῶν Τυράννων ὠμότητα, σὺ περιχυθεῖσα Μάρτυς τοῖς μέλεσι, τῷ ξίφει τελειῶται, ὡς συναθλήτά σοι.

Νικήσας πᾶσαν τὴν δυσμενῆς, τὴν κεκινημένην κατὰ σοῦ, Μάρτυς παράταξιν ἔφραξας, σώματα Λεόντων εἰς ἡμερότητα, αὐτῶν μεταποιήσας, τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοκίον.

Ἰδὲ Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, πάντες οἱ Πιστοὶ θεοπρεπῶς, ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε, λύσιν τῶν πταισμάτων καθικετεύομεν, παράσχου τῷ Λαῷ σου, μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ ς'. ὁ Εἱρμός.

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν ἐκμιμούμενος βοῶ, τὴν Ζωήν μου ἀγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, κράζοντα δόξα σοι.

Δίς.

Προσασία τῶν Πιστῶν, ἀθυμούντων Χαρμονὴ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, ἔμπλησον πνευματικῆς, τοὺς Δούλους σου, τοὺς πεποιθότας τῇ Προσασίᾳ σου.

Οὐρανὸς ὁ λογικὸς, ὁ Ναὸς ὁ καθαρὸς, ἡ ἁγία Κιβωτὸς, ὁ τερπνότατος Θεῷ, Παράδεισος, ἐν ᾧ τὸ ξύλον ζωῆς ὑμνείσθω μοι.

Τῇ Ἁγίᾳ

Τῶ Αγίω. Τῶ βίω τὴν θαλασσαν.

Ε'Δείχθης πανάριστος, ἡ σεβάσμιος Ἀγωνιστὴς, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, ὑδατίων Βασάνων τὰς προσβολὰς, τὸ Πῦρ δὲ ὑπεξέσοι, ἡ Σιδήρω ὀξύτητι ῥῶτα δέδωκαν.

Ρ'οαῖς τῶν Αἱμάτων σω, Ἐλευθέριε Σοφὲ, εἰδωλικὴν κατέκλυσας, δεισαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν, τὴν Νίκην ἀράμενος, κατὰ τῶ ἀρχεκάκω Πολεμήτορες.

Η' γῆ μὲν τοῖς Αἵμασιν, ἐφοινίασετο σοῖς, ὁδὲ ἀὴρ ἡγίασαι, τῷ καθαρῷ σω Πνεύματι ἀληθῶς, πρὸς λῆξιν ἐράνιον, ἀνιόντι παμμάκαρ Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Η'πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς Βροτοῖς, τὸν Κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μω τὸν ἄσατον ἡ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον, ἡ γαλήνην, παράσχω τῇ καρδίᾳ μω.

Κοντάκιον· ἦχος β'. Τὸς ἀσφαλεῖς ἡ θεοφθόγγους Κήρυκας.

Ω'Σ καλλονὴν σῶν Ἱερέων Ὅσιε, ἡ προτροπὴν σῶν Ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν ἡ αἰτοῦμέν σε Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, τὸς πόθῳ σω τὴν Μνήμην ἑορτάζοντας, Κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Ὁ Οἶκος.

Ε'πιδε εὔσπλαχνε Ζωοδότα, ὡς Φιλάνθρωπος μόνος ἡ οἰκτίρμων Θεὸς, τὴν τῆς Ψυχῆς μω Σκοτόμαιναν, ἡ πανθενεῖ δεξιᾷ σω Λόγε, τῶν παθῶν ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, ὅπως τὸν σὸν Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέριον. Αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας ἐγνωρίσθη σοι, ἡ καθηγίασαι, ἡ ἀνετέθη σοι ὡς Σαμουὴλ ἀπὸ Μητρὸς ἱερᾶς σοι τῷ κτίσαντι, Πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ιέ. Ἄθλησις τῶ ἁγίω Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίω.

Ἐλευθέριος ὡς ἀδελφὸς Φύσει.
Σπάθας θεωρῶν, ὐκ ἐδουλῶτο Πλάνῃ.
Θεῖον Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφνε Φάσγανον πέμπτῃ.

Ε'Πὶ τῆς Βασιλείας Ἀδριανῶ τῶ εἰδωλολάτρω διέλαμψω ὡς ἀστὴρ φωταυγὴς

ταυγὴς ϗ ὁ θαυμασὸς Ἐλευθέριος, ὅς τις ἐγανήθη ὰν τῇ Περιβλέπτῳ Ῥώμῃ, ὑπὸ γονέων πλουσίων ϗ λαμπρῶν ὐ μόνον κατὰ τὸ γένος, ἀλλὰ ϗ κατὰ τὴν ἀληθινὴν Πίστιν ϗ ἀρετήν. ἡ Μήτηρ αὐτὸυ, Εὐανθία ὀνόματι, ἐδιδάχθη τὴν ὀρθοδοξίαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. ἀποθανόντος δέ τι, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅς τις ἔλαβεν ἐκ τρίτου τὸ ἀξίωμα τῆς ὑπατίας, παρεδόθη πρὸς τὸν Ἀρχιερέα τῆς Ῥώμης, ἄγων ἔτι τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, διὰ νὰ διδαχθῇ παρ' αὐτοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα. ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, βλέπων τὸ ἦθος τοῦ νέου ϗ τὴν εὐταξίαν ϗ κοσμιότητα ϗ τὰς ἄλλας αὐτοῦ ἀρετὰς, κατέστησεν αὐτὸν Κληρικὸν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. περὶ δὲ τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἐχειροτόνησεν αὐτὸν διάκονον, ϗ πάλιν περὶ τὸ δέκατον ὄγδοον προεβίβασεν αὐτὸν εἰς τὴν ἱερωσύνην, ϗ τέλος εἰκοσαετῆ τὸν κατέστησεν Ἐπίσκοπον τοῦ Αὐλῶνος. πολλὲς βέβαια ἐκίνησεν εἰς ἀπορίαν, πῶς ἐπροβιβάσθη εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐπὶ τοιαύτης νεότητος· Ὅσοι ὅμως ἐγνώριζον τὰς μεγάλας ἀρετάς του, ϗ ὅτι πρὸ πάντων ὁ νέος ἦτος εἶχε τόσην Φρόνησιν, ὅσην σπανίως εὑρίσκομεν εἰς τοὺς Πρεσβυτάτους, ϗ ὅτι μάλιστα ἦτον ἱκανὸς νὰ διδάξῃ ϗ νὰ παρακινήσῃ τοὺς λοιποὺς εἰς τὴν ὀρθότητα τῶν δογμάτων ϗ εἰς τὴν εὐσέβειαν ὡς λόγιος ϗ σοφὸς, ὅλοι λέγω οἱ τοιοῦτοι ἀπεδέχθησαν ϗ ἐδικαιολόγησαν τὸν ταχύτατον προβιβασμόν του. Ἔπρεπε τῷ ὄντι κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου, νὰ τεθῇ ὁ λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν, διὰ νὰ Φωτίσῃ τοὺς ἐσκοτισμένους, ϗ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν εὐσέβειαν, καθὼς ϗ ἐγένετο. Ἐπειδὴ μόλις ἀνεβίβασαν αὐτὸν εἰς τὸν ὑπέρτιμον θρόνον ὁ μέγας Ἀνίκητος (ἔτως ὠνομάζετο, ὁ τότε τῆς Ῥώμης Ἀρχιεπίσκοπος) ϗ πολλοὶ εἰδωλολάτραι παρακινόμενοι ἐκ τῆς γλυκύτητος ϗ σοφίας τῶν λόγων του, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν ἀληθειαν, ϗ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος. Ἀλλ' ὁ διάβολος, ὁ πάντοτε μηχανώμενος κατὰ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ καταστιγάσῃ τὸ σόμα τῆς ἀληθείας ϗ νὰ καταβάλῃ τὸν ἅγιον, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ εἰδωλολάτρου Βασιλέως Ἀδριανοῦ, ϗ παρεκίνησεν αὐτὸν εἰς διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ϗ ἐξαιρέτως κατὰ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, ὡς Διδασκάλου θερμοῦ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως. Ἔστειλε λοιπὸν ἕνα στρατηλάτην,

λάτην, ὀνομαζόμενον Φίληκα, διὰ νὰ Φέρῃ σπεδαίως τὸν Ἐλευθέριον. ὁ δὲ Φιλὴξ, παραλαβὼν πολλὲς σρατιώτας, περιεκύκλωσε τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου ἐδίδασκαν ὁ ἅγιος, ἀΦ' ἧς ὅμως εἰσῆλθαν εἰς τὸν ναὸν, καὶ εἶδε τὴν κοσμιότητα τοῦ ἁγίου, καὶ ἤκουσε τὴν πάνσοΦον διδασκαλίαν τῆς γλυκυτάτης του γλώσσης, μετέβαλε θαυμασίως τὸ ἄγριον βλέμμα, εἰς ἱλαρότητα, καὶ γίνεται ὁ πρώην λύκος, ἥμερον πρόβατον, καὶ ἀντὶ διώκτου, πτήκους μαθητής. κατεΦρόνησε τὰς προσκαίρους τιμὰς, παρέβλεψε τὸν Φθαρτὸνπλοῦτον, ἠρνήθη τοὺς συγγενεῖς του, καὶ δὲν ἐΦρόντισε νὰ ἀποκριθῇ πρὸς τὸν βασιλέα, ἀλλὰ προσπεσὼν εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἁγίου, ἐπίσευσεν εἰς τὸν Χριστὸν ὁ ἀοίδιμος.

Ὁ δὲ Ἅγιος κατήχησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῆς πίσεως, ἔπειτα τὸν ἐσυμβούλευσε, νὰ τὸν Φέρῃ εἰς τὸν Βασιλέα κατὰ τὴν προσαγήν του, προθυμοποιούμενος εἰς τὸν σέΦανον τοῦ μαρτυρίου. Ὁδοιπορῶντες δὲ καὶ διερχόμενοι ἀπὸ μίαν βρύσιν, ἐζήτησεν ὁ εὐσεβὴς Φίληξ, (ὡς ἄλλος Κανδάκης ἀπὸ τὸν Φίλιππον) νὰ βαπτισθῇ ἀπὸ τὸν Ἅγιον, ὅς τις ἰδὼν αὐτοῦ τὸν πολὺν πόθον, ἀνεγέννησεν αὐτὸν διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος. Φθάσαντεςδὲεἰς τὴν Ῥώμην, ὁ μὲν πισότατος Φίληξ ἡνώθη μετὰ ἄλλων Χρισιανῶν, διηγούμενος αὐτοῖς τὰ γεγονότα. Ὁ δὲ Ἅγιος παρέσῃ μετὰ χαρᾶς εἰς τὸ κριτήριον, ὡς προσκεκλημένος εἰς Πανήγυριν καὶ Φαιδρὰν ἑορτήν. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς νέον, εὔμορΦον, καὶ κοσμιώτατον κατὰ τὸ ἦθος, τὸν ἀπεδέχθη εὐμενῶς λέγων πρὸς αὐτόν. Διατὶ Ἐλευθέριε ἀΦῆκες τὴν προπατορικήν σου πίσιν, καὶ πισεύεις εἰς ἕνα κακοθάνατον ἄνθρωπον; ὁ δὲ ἅγιος τοιοῦτον λόγον ἀνόητον ἀκούσας, δὲν ἀπεκρίθη παντελῶς. ὁ δὲ τύραννος πάλιν ἀνέλαβε γλυκεῖς καὶ κολακευτικοὺς λόγους, ὑποσχόμενος εἰς τὸν Ἐλευθέριον μεγάλας δωρεᾶς, ἂν θυσιάσῃ εἰς τὰ εἴδωλα. Τότε λοιπὸν ὁ ἅγιος ἀπεκρίθη ἐλευθέρως· πῶς νὰ καταδεχθῶ καὶ νὰ προσκυνήσω ὡς Θεοὺς τὰ ἀναίσθητα ξόανα; ἐγὼ μάλισα ταλανίζω τὴν ἀθλιότητάσας, ἐπειδὴ ὁ μὲν Θεὸς σᾶς ἐτίμησε μὲ λογικὸν, ἐσεῖς δὲ, γίνεσθε ἀτιμότεροι καὶ ξύλων καὶ λίθων, Προσκυνοῦντες εἴδωλα ὡς Θεοὺς, καὶ παραβλέποντες τὸν ἀληθινὸν Θεὸν, τὸν δημιουργὸν τοῦ Κόσμου, τὸν ὁποῖον ἐγὼ λατρεύω καὶ σέβομαι, καὶ ὅτε τὰς δωρεάς σου δέχομαι, ὅτε τὰ κολασήριά

σε Φοβῶμαι. εἰς ταῦτα θυμωθεὶς ὁ τύραννος, προσάζει νὰ ἀνάψωσιν πυρ-
καϊὰν, καὶ ῥίψαντες τὸν ἅγιον ἐπὶ χαλκῆ κραββάτῳ, νὰ καταχαύσωσιν
ἐπ' αὐτῷ τὸ σῶμά του. ἡ δὲ πόλις ὅλη, βλέπουσα τὸν ἅγιον εἰς τοιαύτην
βάσανον, ὑπερελυπήθη, καὶ ἐλοιδώρει τὸν βασιλέα ὡς ἀπάνθρωπον καὶ
θηριώδη. ἀλλ' ὁ Παντοδύναμος Θεὸς ἐδρόσιζεν ἄνωθεν τὰς Φλόγας τῶν
πυρὸς, καὶ ὁ Ἐλεύθέριος ἔμενεν ἀβλαβής. δοξολογῶν τὸν θεὸν βοή-
θειαν. ὅθεν ὁ τύραννος, ἔτι μᾶλλον ὀργιζόμενος, προσάζει νὰ ἐκτεί-
νωσιν τὸ σῶμά του ἐπάνω εἰς ἐσχάραν σιδηρᾶν, καὶ καιομένου πυρὸς ὑποκά-
του, ἔχυνον ἄνωθεν ἔλαιον διὰ νὰ ἐξάπτωνται περισσότεραι Φλόγες, πλὴν
ἐδὲ τότε ἠμέλησεν ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ κατεσβέσθη τὸ πῦρ, ἐψυ-
χράνθη ὁ σίδηρος, καὶ ὁ ἅγιος δροσιζόμενος, ἔψαλε μετὰ χαρᾶς „ ὑ-
ψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου διὰ παν-
„ τός. ἀλλ' ὅσον ἐσβένετο τὸ πῦρ, τόσον ὁ θυμὸς ἐξήπτετο τοῦ τυράν-
νου, ὅς τις ἐπινοεῖ τρίτον τρόπον τιμωρίας, προσάζει δηλαδὴ νὰ ἀναλυ-
θῇ ἐν τηγάνῳ πίσσα καὶ κηρὸς, καὶ νὰ ῥιφθῇ ἐν αὐτοῖς τὸ σῶμα τοῦ ἁγίου,
καὶ τούτων ἑτοιμασθέντων κατὰ τὴν βασιλικὴν προσαγὴν, εἶπε πρὸς
τὸν ἅγιον ὁ τύραννος „ Ἐλευθέριε, ἰδοὺ εὑρίσκεσαι ἀναμέσον θανάτου καὶ
ζωῆς. φρόντισον διὰ τὸ συμφερώτερον. ἐγὼ λυποῦμαι τὸ κάλλος σου καὶ
τὴν νεότητά σου. δὲν θέλω μὰ τοὺς θεοὺς νὰ ὑστερηθῇς τὴν ζωήν σου διὰ μα-
ταίαν καὶ ἀνωφελῆ ἰσχυρογνωμοσύνην. ὁ δὲ ἅγιος γενναίως ὕβριζε τὸν βα-
σιλέα, λέγων ὅτι εἰς ὅλα τὰ κολασήρια τοῦ Κόσμου εἶναι προθυμότατος,
καὶ ὅτι ἀδύνατον νὰ μεταβάλῃ γνώμην. τότε λοιπὸν προσάζει νὰ τὸν ἐ-
ξαπλώσωσιν εἰς τὸ Φλογωδέσατον Τήγανον. πλὴν εἰς μάτην ἐκοπίαζεν ὁ
ἀνόητος, ἐπειδὴ πάλιν ἔμενεν ὁ Μάρτυς ἀμέτοχος τοῦ Πυρὸς ὡς καὶ
πρότερον.

Ἐλυπεῖτο ὁ Τύραννος, ἀπορῶν τὶ νὰ ἐπινοήσῃ κατὰ τοῦ Μάρτυρος.
τότε ὁ ἔπαρχος τῆς Πόλεως, Κορέμων ὀνόματι, πολυμήχανος ὤν, πα-
ρέσῃ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ εἶπεν. ἐγὼ βασιλεῦ δύναμαι νὰ σὲ ἐλευθερώ-
σω ἀπὸ αὐτὴν τὴν Φροντίδα, καὶ νὰ βιάσω τὸν Ἐλευθέριον ἢ νὰ πεισθῇ εἰς
τοὺς λόγους σου, ἢ νὰ δοκιμάσῃ τὸν πικρότερον θάνατον. Ταῦτα εἰπὼν, ἔ-
φερε κλίβανον χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἦσαν ὀξύτατοι σιδηροὶ ὀβελίσκοι, καὶ πα-

ρήγγειλε

ἐκίγγελε νὰ τὸν ἀνάψωσιν, καὶ νὰ ῥίψωσιν εἰς αὐτὸν τὸν Μάρτυρα. Οὗτος δὲ ὁ Ἔπαρχος ἐδιδάχθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν Φίλιππα, ἦτον ὅμως Φίλος τοῦ Βασιλέως, καὶ διὰ τὴν πρόσκαιρον δόξαν τοῦ Κόσμου, ἐπέμασον εἰς τὴν θρησκείαν τῶν εἰδώλων. Ἐν ᾧ λοιπὸν ἡτοιμάζετο ἐκεῖνο τὸ Φρικτὸν κολαστήριον, παρεκάλει τὸν Θεὸν ὁ ἅγιος, ὡς ἄλλος Στέφανος, νὰ Φωτίσῃ τοὺς διώκτας του εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ τῷ ὄντι ὁ Ἔπαρχος ἠλλοιώθη θείαν ἀλλοίωσιν, καὶ ἀντὶ νὰ Φέρῃ εἰς πρᾶξιν τὴν ἑτοιμασθεῖσαν Βάσανον, πλησιάζει εἰς τὸν βασιλέα, καὶ λέγει· τί κακὸν ἔπραξαν ὁ καλὸς Ἐλευθέριος, καὶ ἀποφασίζεις κατ' αὐτοῦ τὸν χαλεπώτερον θάνατον; ἐθαύμασαν ὁ βασιλεὺς διὰ τὴν ἀνέλπιστον μεταβολὴν τοῦ Ἐπάρχου, καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν. ἔχεις δίκαιον, τὰ ἀργύρια ὡς Φαίνεται καὶ τὰ δῶρα τῆς Μητρὸς τοῦ Ἐλευθερίου, σὲ ὑπηγόρευσαν νὰ λυπηθῇς τὸν υἱόν της. ἀλλὰ μήπως ὀλιγώτερα ἔλαβες παρ' ἐμοῦ ἀχάριστε, τιμώμενος καθ' ἡμέραν, καὶ πλουτιζόμενος; ὁ δὲ Κορέμων, ὅλως θείου Πνεύματος ἐμπεπλησμένος διὰ τῆς Προσευχῆς τοῦ Ἁγίου, ὡμολόγησε τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος ὀργισθεὶς καὶ κατ' αὐτοῦ, προσάζει νὰ τὸν ῥίψωσιν εἰς τὸν κλίβανον τοῦ πυρὸς, τὸν προετοιμασθέντα ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὸν Ἅγιον Ἐλευθέριον. ὅθεν ἀφ' οὗ ἐπλησίασαν εἰς τὴν Φοβερὰν Φλόγα, ἐφώναξε πρὸς τὸν Ἅγιον νὰ παρακαλέσῃ τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ νὰ τὸν ἐνδυναμώσῃ εἰς τὰς βασάνους. ἀνθαῤῥύνθεὶς λοιπὸν ἀπὸ τὸν Ἅγιον, ὁ Κορέμων, εἰσέβη εἰς τὸν Κλίβανον μετὰ προθυμίας καὶ πίστεως, καὶ ἔμεινον ἀβλαβὴς, ὁμολογῶν ἐν ὕμνοις τὸν Κύριον.

Ἀλλ' ὁ Ἀδριανὸς ἐπρόσταξε καὶ Τὸν ἀπεκεφάλισαν, καὶ ἔτως ὀλίγῳ κόπῳ, ἠξιώθη αἰωνίων θησαυρῶν, καὶ ἀῤῥήτου ἀγαλλιάσεως. τότε ἔῤῥιψαν καὶ τὸν Ἅγιον εἰς τὸ αὐτὸ κολαστήριον τοῦ καιομένου Πυρὸς, ἀλλὰ καὶ τὸ Πῦρ ἐσβέσθη, καὶ τῶν σιδηρῶν ὀβελίσκων ἡ ὀξύτης ἠμβλύνθη, καὶ ὁ Ἅγιος διεσώθη ἀνεπηρέαστος, καὶ πολλοὶ βλέποντες, ὡμολόγησαν, βοῶντες παῤῥησία, Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν. Ταῦτα ἐξηγορίωσαν τὴν λύσσαν τοῦ Γυράννου, ὅς τις ἀπεφάσισε νὰ Φυλακώσῃ δέσμιον τὸν Ἅγιον, καὶ νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν πεῖναν καὶ κακοπάθειαν. ἀλλ' ὁ Θεὸς, ὅς τις ἔθρεψε τὸν Ἠλίαν διὰ τοῦ κόρακος, αὐτὸς ἔτρεφε καὶ τὸν Ἐλευθέριον εἰς

τὴν

τὴν Φυλακὴν, διὰ τῆς περισερᾶς. ὅθεν ὁ Τύραννος προσάζει νὰ δέσεν εἰς ἕνα ζυγὸν ἄλογα τρία, ὁ ἀγριώτερος ἐκείνων ἢ ἀλογώτερος, τὸν δὲ Ἅγιον νὰ δέσεν κατόπιν αὐτῶν, ἢ νὰ τὸν σύρεν εἰς βράχες ἢ χερμνὲς, ἢ νὰ τὸν θανατώσεν. ἀλλὰ ἢ τῦτο εἰς μάτην, ἐπειδὴ ἄγγελος ἐρανόθεν ἐξημέρωσε τὰ ἄλογα, ἔλυσε τὰ δεσμὰ, ἢ μετεχόμισεν ἐπὶ ἁμάξης τὸν Ἅγιον ἀταράχως, ἢ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐν ἀνέσει εἰς τὸ πλησίον ὄρος, ὅπε δοξολογῶν τὸν Θεὸν, ἢ προσευχόμενος καθ ἡμέραν, συνήθροιζε διὰ τῆς γλυκυτάτης τε Φωνῆς τὰς ἄρκτες ἢ τὲς λέοντας, ἢ τὰ λοιπὰ θηρία, τὰ ὁποῖα ἢ ἐξημερώθησαν ἢ περιεσχίρτεν τὸν Ἅγιον. Ταῦτα μαθὼν ὁ δυσσεβὴς Βασιλεὺς ἀπὸ τὲς περιερχομένες κυνηγὲς, ἢ τῶν θηρίων ἀνημερώτερος γονόμενος, σέλει στρατιώτας, διὰ νὰ Φέρεν τὸν Ἐλευθέριον, καὶ τὰ θηρία μόλις πλησιάσαντες, ὥρμησαν νὰ τὲς κατασχίσεν, ἀλλ' ὁ Ἅγιος τὰ μὲν θηρία ἐπρόσαξε νὰ ἀναχωρήσεν, τὲς δὲ στρατιώτας παρέλαβε, ἢ ἠκολούθησαν αὐτοῖς, διδάσκων εἰς ὅλες τὴν ὀρθοδοξίαν, ἢ συμβουλεύων αὐτὲς καθ' ὁδὸν, ὥστε ἢ πολλοὶ αὐτῶν ἐπίστευσαν, ἢ ὡμολόγησαν τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Ἀφ' ἧς δὲ ἔφθασαν εἰς τὴν Ῥώμην, συνεκρότησε πανήγυριν ὁ Βασιλεὺς, διὰ νὰ θανατώσῃ παῤῥησίᾳ τὸν Ἅγιον, ἢ πρῶτον μὲν ἄφησε κατ' αὐτῦ μίαν Λέαιναν ἀγριωτάτην, ἥτις ὥρμησε μὲν ἐναντίον τε, πλησιάσασα δὲ, ἔκλινε τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὲς πόδας τε, σεβομένη τρόπον τινὰ τὸ ἱερόν τε σῶμα· ἔπειτα ἄφησαν ἕνα Λέοντα ὡς ἀγριώτερον ἢ γενναιότερον, ἀλλὰ ἢ αὐτὸς ἐφάνη ἡμερώτερος τῆς Λεαίνης. τῶν δὲ περιεσώτων, ὅσοι εἶχον ἀνεῳγμένες τὲς ὀφθαλμὲς τῆς ψυχῆς, ἐκραύγαζον μεγαλοφώνως „ Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν· οἱ δὲ τυφλοὶ ἢ ἀνόητοι ἀνέφερον τὰ θαύματα τῦ Ἁγίε εἰς δύναμιν μαγείας ἢ γοητείας. ὁ δὲ Τύραννος βλέπων τὸν Ἅγιον νικητὴν παντὸς κολασηρίε ὀργάνε, ἐπρόσαξε νὰ κόψεν τὴν ἱεράντε κεφαλὴν, ἢ τότε γονομένε, παρέδωκε τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεῦ. ἡ δὲ Μήτηρ αὐτῦ Εὐανθία, ἐναγκαλιζομένη τὸ σῶμα τῦ Υἱῦ της ἢ Μάρτυρος, ἢ καταφιλῦσα τὸν ἐμακάριζαν, ὡς παθόντα ἢ ἀποθανόντα διὰ τὸν Κύριον. ὅθεν ἢ αὐτὴ εἰς τὸν αὐτὸν θάνατον κατεδικάθη, ἢ οἱ εὑρεθέντες ἐν ῥώμῃ πιστοὶ αὐλωνῖται, κάτοικοι δηλαδὴ τῆς ἐπισκοπῆς τῦ Μάρτυρος, παρέλαβον ἢ τὰ δύω ἱερὰ λείψανα, ἢ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νας, ἡ μυρίσαντες αὐτὰ πρεπόντως ἡ Φιλοθέως, τὰ ἐνταφίασαν εἰς δόξαν Πατρὸς Υἱῦ ἡ Ἁγίυ Πνεύματος, νυῦ ἡ ἀεὶ, ἡ εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. ὁ Εἱρμός.

Ἡ Κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ Παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Δίς.

Ὕψισος Οὐρανόν σε ἔμψυχον, Παράδα τε ἁγνὴ χαριτόπλοκον, χρυσόμορφον ΠορΦύραν, ἡ Παράδεισον ἀνέδειξε.

Στερέωσον τὸν νῶν μυ τρεπόμενον, τὸν λογισμὸν χλονάμανον ἔδρασον, ὢ ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῇ σῇ σκέπῃ Μητροπάρθενε.

Τῦ Ἁγίυ. οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τγράννων ἤλεγξας θράσος, ἡ Βασιλέων ὠμότητα. Καὶ γὰρ μέσον Πυρὸς ἡπλωμένος, παμμάκαρ ἀνέμελπες. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέσησαν καθορῶντες, τὰ τῶν Ἀγγέλων Στρατεύματα, Ἱεράρχα τὴν σὴν καρτερίαν· δι' ἧς καταβέβηκας, σεβρῶς ἀγωνιζόμενος, τὸν δεινὸν Κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροσασίαι, Ἀρχιερέων τε σύλλογος, ἡ Ἀγγέλων πληθὺς εὐφροσύνης, πληθέντες ἀγάλλεσθε, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμη νιῶ, τῦ ἱεράρχυ ἡ Μάρτυρος.

Ἁγίας ἐίζης ὡς ἄνθος, ἐλευθερίας Φερώνυμε, ἀπὸ θείας Μητρὸς ἀνεβλάσησας, Καρπὸς ἱερώτατος, μαρτυρικῦ δι' Αἵματος, τῷ Χρισῷ προσενήνεξαι. Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἁγιωτέρα, τῶν ὐρανίων Δυνάμεων, Χερυβὶμ ἀνεδείχθης, μητροπάρθανε Δέσποινα, Χρισὸν κυήσασα, τὸν Δεσπότην τῆς Κτίσεως.

Ὠδὴ ή. ὁ Εἱρμός.

Ὃν Φρίττεσιν Ἄγγελοι, ἡ πᾶσα Στρατιὰ, ὡς Κτίσην ἡ Κύριον, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοὶ, ἡ ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τὺς αἰῶνας. Δίς.

Ὡς ἔμψυχος Θάλαμος, ἡ ἔμπνυς Ἀλεργὶς, Χλαμὺς ἀλεργόχροος, τῷ πάν-

τῷ πάντων Βατιλεῖ, ἐδείχθης Παρθένε, ἡ Πορφύρα ἐξ' ἧς, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη. τῦ θεανθρώπυ Λόγυ.

Συνέλαβες ἄχραντε, τὸν ἅπασαν δραχὶ, τὴν Κτίσιν συνέχοντα, ὡς Κτίσην ἡ Θεὸν, ἀῤῥήτως ἀφράσως, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, Βροτὸν γεγονότα, ἡ ὅ ἦν μὴ ἐκσάντα.

Τῦ Ἁγίυ. Ἐκ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ὡς δεκτὸν Ἱερεῖον ὁλοκαυτώμονον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, Πάτερ Ἀοίδιμε, θείαν ὡς ὀσμὴν, πρὸς ὕψος τὸ ἀράνιον, τὴν εὐχαρισίαν, ἀνέμελπες ἀνθέως.

Πεποιθὼς ὥπερ Λέων, Ἀνόμυς ἤλεγξας, ἡ πολλῇ παῤῥησίᾳ, Στόματα ἔφραξας, τῶν εἰς τὸν Θεὸν, τῶν ἁπάντων ἡ Κύριον, πάλαι δυσφημάντων ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

Ἀνυψῶν Ἱεράρχα, Πιςῶν τὸ Φρόνημα, ἐταπείνωσας θράσος, ἡ καταβέβληκας, τῶν εἰς τὸν Θεὸν, ἀσεβόντων κραυγάζων σὺ, σὲ ὑπερυψῶμεν, Χριςὲ εἰς τὸς Αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁ Καρπὸς τῆς κοιλίας, τῆς σῆς Πανύμνητε, τὴν τῦ ξύλυ κατάραν, ὑλομανήσαταν, πρόῤῥιζον τεμὼν, ἐν ταὐτῷ ἀνεβλάςησε, τὴν τῆς εὐφροσύνης, Παρθένε Εὐλογίαν.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Ειρμός.

Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀέννααν, τὴν Φωτοφόρον Λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν Ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν Σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τῦ Οὐρανῦ ἡ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιςοὶ μεγαλύνομεν. Δίς.

Ῥάθρον τῆς σῆς με κατάρδευσον χάριτος, τῶν συμφορῶν τῷ Φλογμῷ Φλογιζόμενον, ἡ δεινῶς τηκόμενον, Πηγὴ χαριτόβρυτε, τὸν ποταμὸν ἡ τεχῦσα τῶν χαρίτων· ἐξ ἧ ὁ πίνων διψήσῃ ὐδέποτε.

Ὡς τῦ Νυμφίυ σε ὡραῖον Θάλαμον, ὡς τῦ Δεσπότυ Παλάτιον ἔμψυχον, ὡς Πορφύραν πάγχρυσον, ἡ τερπνὸν Παλάτιον, τῦ Χριςῦ Δέσποινα πάντων, καθικετεύοντά σε σῶσόν με.

Τῦ Ἁγίυ. Θεὸν ἀνθρώποις, ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τεμὼν μαχαίρᾳ, τῶν θείων λόγων συ, τὴν Κεφαλὴν τῦ ψεύδυς, Ἐλευθέριε Ὅσιε, τῦ Χριςῦ παρέσχες τὰ νικητήρια, Πίςει ἡ Ἀληθείᾳ· ὅθεν τιμῶ-

Τιμῶμέν σε, ὡς τροπαιοφόρον, οἱ Πιστοὶ ϗ θεῖον κήρυκα.

Ἐκ γῆς ἀπάρας, Σοφὲ τὸ φρόνημα, τὸ τῆς ψυχῆς πρὸς μόνην, τῷ Δεσπότῃ τὴν ἔφεσιν, νοητῶς ἀνύψωσας ϗ πᾶσαν σοφῶς, ὕλην σαρκὸς ἠρνήσω, πᾶσαν εὐπάθειαν, ϗ ἐν ταῖς βασάνοις, καρτερῶν σεβάσμιος ἀνήθλησας.

Ῥοαῖς Αἱμάτων, τῆς σῆς ἀθλήσεως, τὴν ἱερὰν κοσμήσας σῶμα, Στολὴν ἱερωτάτε, εἰς τὴν ἐπουράνιον Σκηνὴν τῷ Χριστῷ, μετὰ τέλος εἰσέδυς, τῷ Μαρτυρίῳ σῶμα· ἔνθα μνημονεύοις, ϗ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Γνῶμεν τὸν τρόπον, τὸν ὑπερθαύμασον, τῆς ὑπὲρ νοῦν ϗ ξένης σου, κυήσεως Πάναγνε, ἀπορεῖ συσήματα ἁπάντων βροτῶν. Πάντα γὰρ ὑπερέχει, νοῦν ϗ διάνοιαν, ϗ νοήσεις πάντων, λογισμῶν ϗ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς Ἄστροις.

Χριστῷ προσήγαγες Πάτερ, Πιστῶν Ἀγέλας ὡς Ποιμήν. Σοὶ δὲ ἀθύρματι τῷ Μόσχῳ, ὡς Δάμαλις ἡ τεχθῦσα, συναναιρέθη μεθ' ἧς σε, νῦν Ἐλευθέριε μέλπω. Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Καὶ σὲ μετίτριαν κόρη, προβάλλομαι Παναγία, πρὸς Τὸν ἐκ σοῦ γαννηθέντα ὅπως Κολάσεως πάσης, ἀπαλλαγῶ ϗ βασάνων, τῶν αἰωνίων ὁ τάλας.

Εἰς τὸς Αἴνους. Ἦχος, α'. Τῶν ἐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλησίας Προσάτης, Πάτερ γονόμενος, ὡς Εὐανθίας γόνος, τῆς θεόφρονος ὄντως, ϗ Μύσης Ἀποστόλων ὡς ἀληθῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεις Λαὸς, τὸς πρὶν ἀφρόνως τὰ σέβας οἷα Θεοῖς, ἀπονέμοντας τοῖς Δαίμοσι.

Τὴν ἱερὰν Ἀμπεχόνην, σοὶ περιέθετο, εἰς Ἱεράρχην χρίσας, ἁγασθεὶς σου τὸ κάλλος, ἔνδον Θεοφόρε τὸ τῆς ψυχῆς, ὁ Θεόφρων Ἀνίκητος, καὶ Οἰκουμένης ἁπάσης θεῖος Φωστήρ, ἀνεδείχθης ἱερώτατε.

Τῶν ἐπὶ τέκνων Γυναίων, Πάτερ κηδόμενος, Ἐλευθερίαν δίδως, τῷ ναῷ σου Φοιτώσας. Εὔπλοιαν δὲ πάλιν ἄλλοις θερμῶς, ἐξαιτῶσιν ἐπαίδευσας, ϗ τοῖς νοσοῦσιν ὑγιείαν σὺ χορηγεῖς, διαλάμπων ἐν τοῖς Θαύμασι.

Τῷ Μαρτυρίῳ τὸς ἄθλους, σεβάσμιος ὑπήνεγκας, Ἀδριανῷ μὴ πτήξας, τὰς δρυμείας Κολάσεις, ἔρωτι τοῦ Κτίσου ὅλος ἀλὸς, Ἐλευθέριε Πάνσοφε, ϗ τὴν

τὴν τεχθσάν σε σύναθλον προσλαβὼν, ἀνελήλυθας γηθόμενος.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Ὡς τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, τῆς ἱερᾶς Διπλοΐδος Πάτερ κατηξίωσαι, ἡ νεανικῶς τὴν Εὐσέβειαν διδάσκων, τῶν πραχτέων τὸς λόγους ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας. Ὅθεν τὴν μαρτυρικὴν ἔνσασιν ἐκτελέσας, ἐν ἀμφοτέροις Ἐλευθέριε, τὸ καύχημα ἐκλιπερώσω Χριστόν. Ὦ, μὴ ἐλλείποις πρεσβεύων, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, προεόρτιον· Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰδὲ καιρὸς ἤγγικε τῆς Σωτηρίας ἡμῶν, εὐτρεπίζε Σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τε τεκεῖν. Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, τέρπε καὶ ἀγάλλε, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε Ὄρη καὶ Βόες, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστὸς, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν, Ἄνθρωπον ὡς Φιλάνθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη, Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.
Εὐαγγέλιον Ἱεραρχικόν. Κοινωνικόν. Εἰς Μνημόσυνον Αἰώνιον.

Τέλος τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου. Τῷ δὲ συντελεσθέντων ὅλων Θεῷ, Χάρις καὶ Δόξα εἰς τοὺς Αἰῶνας. Ἀμήν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ,
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΥΛΟΓΗΤΟΝ, Τὸ, Κύριε εἰσάκουσον, καὶ τὸ, Θεὸς Κύριος· καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος δ'. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς.

ΤΟὺς τῷ Ναῷ σου τῷ σεπτῷ προσφοιτῶντας, καὶ τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν αἰτουμένους, ὡς συμπαθὴς ἐλέησον Παμμάκαρ αὐτοὺς, νέμε τούτοις ἅπασι, τὰ σωτήρια πάντα, χαίροντας ἀπόλυσον, τῇ τῆς χρείας πληρώσει, μὴ ἀποστρέψῃς Ἅγιε κενοὺς, τοὺς προσφυγόντας εἰς σὲ Ἐλευθέριε.

Δόξα καὶ νῦν, Οὐ σιωπήσωμαι ἀεὶ Θεοτόκε.

Εἶτα ὁ Ν'. Καὶ ὁ Κανών.

Ὠδὴ ά. ὁ Εἱρμός. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ΩΣ Παῤῥησίαν μεγάλην πρὸς τὸν Θεὸν, κεκτημένον ἔρχομαι, σὲ θεόφρον δυσωπεῖν, εὐμενῶς προσδέχου τὰς Λιτὰς, ἃς προσάγειν, σοὶ τολμῶ ὑπὲρ τῶν Δούλων σου.

Ἱεραρχίας ἐκλάμψας ταῖς Ἀρεταῖς, Ἱεράρχης γέγονας, Ἐλευθέριε λαμπρὸς, ἀναφέρων Μάκαρ πρὸς Θεὸν, τὰς δεήσεις, τῶν Πιστῶν ἃς καὶ νῦν ἀνάγαγε.

Τῷ π' Ἀνικήτου τὸ Χρίσμα ἀναλαβὼν, Ἱερεὺς ἀνδέδειξαι, ἀξιόθεος Σοφὲ, καὶ μεσίτης ἔνθεος ὁμοῦ, μεσιτεύων, τῷ Θεῷ ὑπὲρ τοῦ Πλάσματος.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις ἀκτίσι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ ἐκλάμψας Ἥλιος ἐξ ἁγίας σου γαστρὸς, καταυγάζει Δέσποινα, δι' ὧν, φωτισθέντες, σὲ Θεοῦ Μη-

τέρα σέβομαν.

Ὠδὴ γ΄. ὁ Εἱρμὸς. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ Πάντα βλέπων ὡς Θεὸς, σὲ ἀνάγει εἰς ὕψος, τῆς Λυχνίας τῆς θεάρας, οἷα Φῶς τῶν Ἀρετῶν, ᾗ γέγονας ὁ δηγὸς, τῶν ἐν σκότει, μάκαρ Ἐλεύθέριε.

Χρισὸν ὃν ἔσχες βραβευτὴν, ὑπὲρ τῆς Εὐσεβείας, ἐναθλῶν ταῖς βασάνοις, αὐτὸν αἴτησαι ᾗ νῦν, ἐπηρείας τὸ ἐχθρὸ, ᾗ πταισμάτων, λύσιν μοι δωρήσασθαι.

Ὁ χλῆσιν ἔχων ἐκ Θεοῦ, ἐλευθέραν Τρισμάκαρ, ἐλευθέρωσον ὄντας, ἐν ταῖς πέδαις τῶν δεινῶν, ᾗ δίδου πᾶσιν εὑρεῖν, τούτων λύσιν, Ἅγιε δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἰδού σε πᾶσαι Γενεαὶ, μακαρίζουσι πίστει, τιμῶ τὸν ἄχρονον Λόγον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεχθέντα ὑπερφυῶς, ᾗ Παρθένον, πάλιν διαμείναντα.

Κάθισμα. τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, ἀνέδειξέ σε Κύριος, τοῖς πίστει θερμῇ, τῷ Ναῷ σου προσρέχουσι, Ποιητὴν πανάριστον, ᾗ παντοίας Σωτῆρα κακώσεως, ὡς τὸ πάθος αὐτοῦ μιμησάμενον. Τὰ πάθη ἦν πάντων Πάτερ ἴασαι.

Ὠδὴ δ΄, ὁ Εἱρμός. Χρισός μου δύναμις

Τὴν σὴν ἀντίληψιν, αἰτεῖ ὁ Δοῦλός σου, τὴν σὴν γνοὺς παῤῥησίαν πρὸς τὸν Θεόν. Μέλπει δὲ ᾗ κράζει σοι, μετὰ θερμότητος πολλῆς, Πάτερ σῶσον Ἐλευθέριε.

Τὸ πῦρ τὸ ἔνοικον, τὸ πῦρ τὸ ἔνυλον, τὸ τῆς θείας ἀγάπης ἐν σοὶ νικᾷ, τοῦτο τὸ ὁμόδουλον, αὐτὸ ὑπάναψον καρδίαις, πρὸς τὸν Κτίστην Ἐλευθέριε.

Χρηστὴν ὁ δοῦλός σου, ἐλπίδα ἔσχηκε, σῆς τυχεῖν βοηθείας ὧν ἂν δεηθῇ. Ὅθεν ᾗ προσέδραμον, εἰς τὸν Ναόν σου τὸν σεπτὸν, Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Μαρία πάναγνε, παθῶν τὴν σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας ᾗ Πειρασμῶν, ζάλην διασκέδασον, τῆς ἀπαθείας τὴν Πηγὴν, ὡς τεκοῦσα Μητρόπαρθενε.

Ὠδὴ ε΄. ὁ Εἱρμός. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Κατὰ ἀνθράκων σὺ φλογερῶν, ὅλως ἐκτανθεὶς ὑπὲρ Χριστοῦ, φλόγας κατά-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κάτάσβεσον θλίψεων· τῆς δὲ θείας δρόσυ τυχεῖν ἐξαίτει θερμῶς, τὺς σὲ προσκαλεμένυς ὦ Ἐλευθέριε.

Πολλῶν ἀν βίῳ τῶν ἀλγεινῶν, ἢ τῶν δυσχερῶν ἀπαλλαγὴν, τῷ σῷ Ἰκέτῃ κατάπεμψον. Σὲ γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν, Προσάτην θερμὸν, αἰτεῖται σε τὴν χάριν τὴν ἀκαταίσχυντον.

Τρωθεὶς τῷ ἔρωτι τᾶ Χριστᾶ, τὰς ποικιλοτρόπυς σοι ποινὰς, ὅλως ἀκ ἔπτηξας κράτισε, εἰδὼς τᾶτον Λόγον Θεᾶ, ἢ ὄντως Θεὸν, ᾧ πρέσβευε Παμμάκαρ ὑπὲρ τῶν δούλων σε. Θεοτοκίον.

Ὑποφωνᾶσι προφητικαὶ, ῥήσεις Παναγία, διὰ πλειόνων συμβόλων τὸν τόκον σε, ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις ἡμεῖς θεώμενοι, κυρίως Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλομεν.

Ὠδὴ ς'. ὁ Εἱρμός. Τᾶ βίβ τὴν θάλασσαν.

Ἰδού σοι παρίσταμαι, ὁ σὸς Δοῦλος ταπεινὸς, τῶν ἀναγκῶν αἰτούμενος, ἵν τεμένει σε πίστει νῦν προσδραμὼν, τὴν λύσιν ἢ ἄνεσιν, ταῖς πρεσβείαις σε μάκαρ Ἐλευθέριε.

Ἰὸς ὡς γονόμενος, ἐξ ὠδίνων γυναικὸς, τῶν τικτυσῶν προΐσασαι, καὶ παρέχεις ῥᾳσώνην τῶν ὀδυνῶν, βοώσαις σοι πρόφθασον, ἢ κινδύνων ἐσχάτων ἐλευθέρωσον.

Θαυμάτων ἡ σύμπασα, γέμει ἔνδοξε τῶν σῶν· σὲ γὰρ Θεὸς ἐδόξασε, Μαρτυρίᾳ τῶν Ἄθλων σε τῶν Φρικτῶν. Διό με ἀπάλλαξον, τᾶ παρόντος Κινδύνυ πάνυ δέομαι. Θεοτοκίον.

Σαρκὸς πηλικότητι, ἑνωθεὶς ὁ ἐκ Πατρὸς, μονογονὴς ὢν μήτρᾳ σε εἷς ἐκ δύω προῆλθε δίχα Φθορᾶς, τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σεμνὴν Παρθενίαν σε Πανύμνητε.

Κοντάκιον, ὁ ὑψωθεὶς ὢν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως.

Τὸν Ἰατρὸν ἢ βοηθὸν ὢν ἀνάγκαις, τὸν λυτρωτήν τε ἢ Σωτῆρα τᾶ κόσμυ, αὐτὸν τῶν ὅλων Κύριον Ἱκέτευε, ἅπασι δωρήσασθαι, τὰ αἰτήματα ὅσα, πρόσφορα τυγχάνυσι, ἢ σωτήρια μόνα, ἢ τῶν πταισμάτων λύσιν ἐξαιτᾶ, τοῖς σὲ τιμῶσι χλεινὲ Ἐλευθέριε.

Τὸ ἀντίφωνον τᾶ δ'. Ἦχε. Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει ἢ ὡσεὶ Κέδρος ἡ ὢν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν Ἀνθρώπων. Ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐΦ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς Συναγωγὰς καὶ Φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ Βασιλεῖς καὶ Ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς Μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς Καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι. Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν Στόμα καὶ Σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντιπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ συγγενῶν, καὶ Φίλων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ Θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρὶξ ἐκ τῆς Κεφαλῆς ὑμῶν, οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν, κτήσασθε τὰς Ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα, Ταῖς σοῖς Ἀθλοφόροις. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ἱερεὺς ἀνομώτατος, μέχρι τέλους ἐχρημάτισας Παμμακάριστε. Ἱερουργῶν γὰρ τὰ Θεῖα, καὶ ἄῤῥητα Μυστήρια, τὸ Αἷμα ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Θῦμα εὐπρόσδεκτον σαυτὸν προσήγαγες Ἐλευθέριε. Διὸ παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν Ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν Κληρονομίαν σου.

Ὠδὴ ζ'. ὁ Εἱρμός. Δροσοβόλον μὲν τὴν Κάμινον.

Δροσοβόλον μὲν τὴν Κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισίν. ὁ Χριστὸς δὲ πυρπολοῦσαν ἔσβεσε τὴν σὴν, καὶ Ἔπαρχον ἔπεισε βοᾶν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ δυρόμανος ὁ Τύραννος οὐκ ἔΦριξε, σὲ σῴζοντα τὸν Θεὸν ὁρῶν. Γοητείας δὲ τὰ θαύματα λέγων τοῦ Θεοῦ, ἀνάξιος ὤΦθη τοῦ βοᾶν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τεχοῦσάν σε ἀπέκτειναν ὁ Τύραννος, προσπλακεῖσαν Μάκαρ ἐπὶ σοί. Οὐρανίους γῆν νῦν θαλάμους ἔχοντες ὁμοῦ, Φωτίσατε πάντας τοῦ βοᾶν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Γωνεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, Παλάτιον ἀμόλυντον, ὁ οἰκήσας σου τὴν Γασέρα Κόρη Βασιλεὺς, ᾧ νῦν μελῳδῆμεν εὐσεβῶς, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ή. ὁ Εἱρμός. Ἔχ Φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας.

Ἐκ Φλογὸς τῆς Καμίνου, σῶος ἐξέθορας, καὶ τῷ Πώλῳ ἐδέθης, Ἁρματι Φέρεσθαι. Ὄντως δ' ὁ Χριστὸς, δι' Ἀγγέλου σε ἔσωσεν· ὃν ὑπερυμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ σὲ δεδεμένον, Ἄγγελος ἔλυσε, καὶ θηρίων ἀγρίων, στόματα ἔφραξεν· οὕτω νῦν ἡμῶν, πέδας πάσας διάλυσον, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Αὐλῶνος Ποιμένα, ἡ χάρις ἔχρισε καὶ Φωστῆρα τοῦ Κόσμου, πάντες σε ἔγνωμεν. Φώτισον καὶ νῦν, ἡμᾶς Πάτερ, καὶ πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, Θεὸν καὶ Κύριον, τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην, τὴν ἀκατάσχυντον, ἔσησας ἁγνὴ, ταύτην ἀπονεκρώσασα. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. ὁ Εἱρμός. Θεὸν Ἀνθρώποις, ἰδεῖν ἀδύνατον.

Θεὸν Ἀνθρώποις, μαθεῖν ἐκήρυξας, τοῖς πρὶν ποτὲ ἀψύχοις, τὴν λατρείαν προσάγουσιν. Ἀλλὰ σὺ μετάνοιαν διδάξοις καὶ νῦν, παθεσι δουλωθέντας, καὶ ἀπαλλάξεως, πάντας τῶν παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ ὦ Ἐλευθέριε.

Πυρὸς λοιμοῦ τε, καὶ πάσης μάστιγος, πάντας πιστοὺς θερμῶς, σοῦ δεομένους ἀπάλλαξον. τοῖς γὰρ σοῖς προσφεύγουσι θερμῶς οἰκτιρμοῖς, λύεις τὰ τῆς ἀνάγκης, ἐπικαμπτόμενος, οἷα τοῦ Δεσπότου, μιμητὴς καὶ Δῆλος γνήσιος.

Ἰσχύς μοι γόνοιο, καὶ κραταίωμα, κατὰ παθῶν ἀγρίων, τὴν ψυχὴν ἀπαρτίζοντων μοι. Ἰσχὺς γὰρ ἐξέλιπε φεῦ ἡ ἐν ἐμοί· ταύτην ἀντιμισθίαν, ἐμοὶ δωρέμενος, ὑπὲρ τοῦ παρόντος, εὐτελοῦς σοι μελῳδήματος.

Θεοτοκίον.

Ὡς σὺ ὑδέποτε κεχαρίτωται, ἐκ Γωνεῶν ἀρχαίων, Θεομῆτορ πανάχραντε.

τε. Σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἁγιωσύνην, ἢ καθαρότητα. Ὅθεν ὑπεδέξω, τὸν Θεὸν ἐν σοὶ σαρκούμενον.

Τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Δεῦρο Ἐλευθέριε ἀθλητὰ, τὸν ὕμνον προσδέχου, ἱλαρῶς τε ἢ εὐμενῶς, Ψυχῆς μὲν ἀνάγνου, ἢ γλώσσης ἀναξίας· ἐν πίστει δὲ ἢ πόθῳ σοὶ προσαγόμενον.

Σὲ τὸν ἐπαξίως Στέφη διπλᾶ, κατηγλαϊσμένον, Ἐλευθέριε δυσωπῶ, τῆς Ἱεραρχίας, ἢ τῷ τῆ Μαρτυρίῳ, παθῶν με πολυτρόπων, δεῖξον ἐλεύθερον.

Χαίροις Ἐλευθέριε ἀθλητὰ, χαίροις Ἱεράρχα, Ἐκκλησίας τῆς τοῦ Χριστῆ, χαίροις Ἀποστόλων ὁμότροπε ἢ πάντων τῶν σὲ ἀνευφημούντων προστάτα μέγιστε.

Χριστῆ Ἱερομάρτυς θεόθεν σχὼν, δῶρον τεθλιμένης, Φερωνύμως ἐλευθερῆν, ἀπάλλαξον δήμε, θλίψεων δέομαί σου, μελλόντων δὲς ἰσχύν μοι, τῶν νιῶ ἀνέχεσθαι.

Σὺν Ἐλευθερίῳ ἀνευφήμῳ, τῆς ἀθανασίας, τὸν Φερώνυμον ἀληθῶς, Ἱερόαθλες, Χριστῆ κοσμολαμπτῆρας· κινδύνων με παντοίων, σώζοι τε Ἅγιοι.

Εἶτα, Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ Στρατιαὶ, ἢ Αἴτησις Μεγάλη,
Καὶ Ἀπόλυσις.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens